

явиль прочутия американски герой-ловецъ Буфало Билъ. Той не се страхувалъ отъ индиянцитѣ, събрали много ловци около себе си и се заель да доставя месо за работниците по линията. Неговитѣ команди летѣли по обширните степени и въ скоро време се явила изобилна храна. Строежът на линията продължилъ. Надъ 100,000 бизона били избити отъ Буфало Билъ и неговитѣ ловци. Работниците се хранѣли добре и линията била завършена съ успѣхъ. Много американски градове издигнали паметници на ловеца Буфало Билъ и много приказки се разправятъ за него. Неговата храбростъ всъвала не само страхъ у индиянцитѣ, но и почить, та много отъ тѣхъ му помагали въ работата.

Друга една линия, която е строена съ смъртна опасностъ за работниците, е линията, която съединява Кайро съ южния край на Африка. Тя минава презъ пустинни мѣста и девствени лесове, гдето по-рано европеецъ не е стъпвалъ. Месеци е трѣбвало, за да се изходятъ тия мѣста. Най-големите врагове на работниците били тукъ дивите звѣрове и болестите. На нѣколко пъти работата била прекъсвана, защото нѣмало хора да работятъ. Европейските работници и инженери измирали отъ болести, а туземното население се разбѣгвало отъ дивите звѣрове. Най-после дружеството, което строило линията, започнало да взима работници чакъ отъ Индия и то отъ такива мѣста, които имали сѫщия климатъ. Инженерите-европейци работѣли само 2 месеци въ годината. Останалото време почивали и се лѣкували. Най-после линията била завършена. И днесъ, само за 4 денонощия, се стига отъ Средиземно море до южния край на Африка.